

FRAGMENTE

„Totul a început cu o femeie căutând un bărbat care nu eram eu. Însă ar trebui să vă istorisesc totul de la început, deoarece încerc să transform mici cioburi de realitate, oarecum fără sens și aparent fără legătură unele cu celelalte, într-o poveste coerentă.” (p. 114)

„Când vrei să jefuiești cu adevărat pe cineva, nu-i furi viitorul, ci trecutul. Viitorul este prin definiție o incertitudine nebuloasă, o sumă de obiective neclare care adesea nu se împlinesc și dacă o fac – de obicei, fie prea târziu, fie prea devreme – sunt mai degrabă dezamăgitoare, pentru că așteptările noastre sunt întotdeauna prea mari comparativ cu ceea ce realitatea poate oferi.

Trecutul este singura certitudine, singurul refugiu sigur, chiar dacă între timp memoria noastră înșelătoare a turnat întâmplările importante sau mai puțin importante, într-un tipar cu totul diferit. Trecutul este unic și irepetabil și, spre deosebire de viitor, este numai al nostru: bun sau rău, important sau neimportant, irosit sau fructuos, nimeni altcineva nu-l poate avea.” (p. 122)

„N-ar trebui să idealizăm niciodată tinerețea. Nu există nicio vârstă la fel de banală, iar tinerii cad cu ușurință pradă clișeelelor de tot felul. Se duc la școală doar pentru că trebuie și învață fără sens lucruri pe care în curând le vor uita. Au ambiții naive, se îndrăgostesc și urăsc cu o ușurință nesăbuită, pentru că n-au nici cea mai vagă idee despre sensul real al iubirii, al dorinței și al pasiunii, nici ce consecințe au sentimentele extreme asupra vieții unui om. De fapt, este vârsta la care mulți oameni își distrug viețile și cad în capcane din care nu vor evada niciodată. Este vârsta la care-și construiesc personalitățile viitorii alcoolici, ucigași, hoți, torționari, escroci, toți făptuitorii tăcuți ai răului. La o asemenea vârstă, crezi că până și cele mai groaznice greșeli pot fi reparate, iertate și uitate. Nu sunt de acord. Cred că suntem mai predispuși la greșeli irevocabile în tinerețe, când ființa noastră este încă intactă, decât mai târziu, când societatea ne-a învăluit deja într-un cocon de temeri, oboseală și inhibiții, care ne anesteziază simțurile și ne atenuază impulsurile. Niciun adult nu va fi vreodată la fel de ticălos ca un tânăr ticălos.” (p. 101)